

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

18. Dies Aprilis. Nec malam conscientiam sanat laudantis præconium, nec convulnerat convitiantis opprobium. S. Augustinus cont. Petil. I. 3.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

18. DIES APRILIS.

Nec malam conscientiam sanat laudantis præconium, nec convulnerat convitiantis opprobrium. *S. Augustinus cont. Petil. l. 3.*

Conviti- I.
tium.

Detraximus Detractioni, jam faciemus convitium Convitio, dum probabimus esse infame, & enorme vitium. Detractione, clanculum famam alienam imminuit; Convitium aperte: quod idcirco homini læso, ejusque famæ est magis injurium. Convitium hinc intelligo, impudentem alienæ famæ lacerationem; illo ipso, cujus fama conspurcatur coram adstante: fereque adjunctum habet maledictum. Hoc tempore, quo nulla vix ulli est cura de alterius nomine, omnis propè sermo, est maledictio. Hæc tria in plurimis concurrunt: proximo malè velle, malè facere, malè dicere. Sic in proximi vel ruinam, vel jacturam impiè conspirant voluntas, Manus, Lingua. Si proximo irascimur, prima irarum tela sunt maledicta. Sic quod non possumus imbecilli, optamus irati: quod nequimus defectu facultatis, supplemus malignitate voluntatis. Cùm desint nobis indignantibus, quibus proximo noceamus, arma, utimur malis votis, vel certè amarulentis verbis, pro armis. Hinc omnia convitiorum plena: hinc illa præclara encomia, cùm alter ab altero luscus, lippus, tardus, bardus, stupidus,

I ;

stupor,

stupor, stipes, truncus canis mortuus, mastygiarum Coryphæus, nebulonum Alpha audit.

II. Nulli porrò crebrioribus impetuntur convitiis, quàm qui præ aliis, vel Naturæ, vel fortunæ, vel Gratiæ eminent donis: illi enim quasi signum ad sagittas sunt expositi. Turres enim prælatas fulgura feriunt; humilia recta prætereunt. Tametsi non est, quod hisce angantur boni: quia malis displicere, laudari est; nec ullam auctoritatem habet ubi qui damnandus est, damnat. Itaque convitia cum sint contemptibilia; non aliâ re magis sunt digna, quàm contemptu: nam audire convitia, quid ipsum per se est? an malè audies, quia hæc audis à malo? Adista lapidi, eique convitiare. Quid proficiet? si quis etgo, ut lapis audierit, quem è suis maledictis fructum referet, qui maledicit? imò quod non damnum sibi inferet? Imò is qui inessitur convitiis, potest, si velit inde haurire emolumentum: quia vel verum est convitium, vel falsum? si verum, quid ringimur, & savimus? malum aliquod nobis reiectum est, antea fors ignotum: si falsum est convitium, nihilominus ferendum est, cū nihil nobis noceat, si nolimus nocere. Paucis: si verum est convitium, quia in te est vitium, corrige; si falsum, quia alterius est mendaciū, conspice: sic corrigēdo, & despiciendo, sis omnibus suspiciendus.

III. Si quis tibi ostendit lutum adhærere vesti, non rejicis in illum, sed abstergis: eodem profus modo, si quis convitiator nævum ostendat in moribus; non regerendum est convitium, sed abstergendalabes. Cū Platoni amicorum aliquis retulisset esse nonnullos, qui ipsum convitiis insectarentur: At ego, ait, ita mores componam, ut convitiatoribus si-

Aprilis.

Tessera.

295

des nulla habeatur. Quanta est amentia, timere ne te opprobriis lacerent amentes, & improbi; ne infameris ab infamibus. Nunquid te facient malum, quia loquuntur de te mala? si tibi bona sit conscientia, quid tibi oberunt malorum convitia? Habebit mercedem tua patientia, si oblivioni detur illata injuria. Sicut nihil est deformius, quam respondere furiosis: ita nihil utilius, quam tacere provocantibus. Nullus erit finis inimicitias, nisi ad tempus obtemperemus iratis. Hoc pacto, è duobus alterum proculdubio consequeris: aut inimicum tuæ mansuetudinis exemplo mitiorem reddes; vel certè, si despexeris, acrius illum vindicabis. Quid enim adversario durius esse potest, quàm se contemni à te: id fiet, cum te videbit animum gerere convitiis omnibus altiorè; nec te plus curare illius linguæ petulantiam, quàm molossus catelli latratum. Quid mirum est, si malè de te loquantur, qui sunt mali, qui bene loqui nesciunt: faciunt illi, non quod mereris, sed quod solent. Denique qui convitiatur, vel te ridet, vel te monet: si monet, profuit; si ridet; modò velis, non obfuit. Summa documētōrū tota est in hac Epigraphe.

Si vitio careas; reprobi convitia spernas.

19. DIES APRILIS.

Genus ultionis est; eripere ei, qui fecit, contumeliæ voluptatem. *Seneca de Constant. Sapient. cap. 17.*

Contumelia.

Violationi famæ, succedit violatio Honoris; quocumq; modo fiat, uno nomine Contumeliæ indigitatur: eò quod akerius Honor non proteratur absque contemptu à quo

T 4

quo